

Cyklus: Nebo na zemi
Vitalij Olijnik
4. Truhla zmluvy (prvá časť)

Vitajte, milí diváci. Pokračujeme v našom cykle s Vitalijom Olijnikom na tému Svätyňa. V minulej relácii sme hovorili o zariadení svätyne, no neprediskutovali sme podrobne najzáhadnejší predmet vo svätyni. Vitajte Vitalij, dnes budeme hovoriť o truhle zmluvy.

Dobrý deň Andrej.

Truhla zmluvy. Prečo truhla? Prečo sa vôbec toto slovo používa? Čo je to za slovo? V ruštine sa teraz veľmi nepoužíva.

Je to staré slovo, ktoré v podstate označuje truhlicu. Slovo truhlica je už tiež z tých starších, no hrubo povedané, je to skrinka. A je to skrinka, obložená zlatom, vyrobená zo šittimového dreva, keď sa pozrieme do synodálneho (SJ: Roháčkovho) prekladu, no a v modernom jazyku je to akácia, je to veľmi pevný strom. Raz som sám skúšal vyklčovať akáciu, bolo treba veľmi dlho pracovať.

Vyzerá to tak, že v centre celej svätyne stojí skrinka. Je to jednoducho drevená skrinka, obložená zlatom.

Áno. Bola vyrobená v tvare, ktorý pripomínal trón. A keďže sa tam, podľa Tóry, zjavovala Božia sláva, šechina, tak vo Svätom písme je to opísané ako Boží trón. V 1. knihe Samuelovej 4. kapitola, verš 4 sa Boh nazýva takto: *"A tak poslal ľud do Šíla, a doniesli odtiaľ truhlu zmluvy Hospodina Zástupov, sediaceho na cherubínoch"*.

Táto fráza: "Hospodin sediaci na cherubínoch", keďže na vrchnáku truhly zmluvy boli cherubíni, sa dosť často vyskytuje vo Svätom písme. Teda, v prvom rade treba prijímať truhlu ako Boží trón.

No my vieme, že ona sa volá aj truhlou zmluvy. Prečo sa teda nevolá truhla trónu? Keď už zmluva, o akú zmluvu ide a prečo je tu toto kľúčové slovo?

Zrejme preto, čo predstavovala truhla vo svätyni z hľadiska funkcie. Truhla bola schránkou, kde bolo uložených desať prikázaní a Desatoro sa nazýva zmluvou. Napr. 5. kniha Mojžišova 4. kapitola, verš 13 hovorí: *"A napísal On svoju zmluvu, desať slov alebo desaťslovie"*. Teda, keďže tam ležal text zmluvy, podľa toho sa truhla nazýva truhlou zmluvy, rovnako, ako sa kamenné dosky volajú tiež dosky zmluvy.

Spomenuli ste slovo zmluva. Keď sa to berie ako zmluva, tak kto s kým ju uzavrel a aká je podstata tej zmluvy? Teda, o čom bola uzavretá táto zmluva?

Podme si aspoň krátko pripomenúť text desiatich Božích prikázaní. Prvé prikázanie znie: *"Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva."* (2. kniha Mojžišova 20,2).

Teda, v tomto verši sa spomínajú dve strany: Prvá strana je Hospodin Boh, ktorý je predstavený ako Vysloboditeľ. On vyslobodil, On vyviedol z domu otroctva na slobodu. "Ťa": v tomto prípade sa tradične myslí izraelský národ, a to je v určitom zmysle aj pravda.

Avšak 2. kniha Mojžišova 12. kapitola, verš 38 hovorí, že *"s nimi šlo aj mnoho všelijakého ľudu"*, teda spolu s etnickými Hebrejmi, s priamymi potomkami Abraháma. Teda, bol to mnohonárodnostný národ. Všetci, ktorí chceli Hospodinovi slúžiť, všetci, ktorí boli zachránení krvou baránka, ktorí boli vtedy vyslobodení, všetci, ktorí získali spasenie, boli súčasťou toho národa zmluvy. Takže, je to zmluva medzi Bohom a všetkými, ktorí v danom momente chceli Bohu slúžiť.

No ak je Desatoro zmluva medzi Bohom a tým izraelským národom, ktorý Boh vyviedol, tak načo ju potrebujú kresťania? Načo je Desatoro kresťanom, ak s nami nebola uzavretá zmluva?

Ako som už krátko spomenul, od začiatku to bola zmluva s mnohonárodnostným národom. A taký bol národ zmluvy vždy. Pozrieme sa napr. na 5. knihu Mojžišovu 29. kapitolu, verš 10.

Čo je to 5. kniha Mojžišova? Je to kázeň Mojžiša po ukončení putovania na púšti. Predtým, ako národ vošiel do zasľúbenej zeme, prebieha obnova zmluvy a je napísané v 5. knihe Mojžišovej 29,9: *"9 Vy všetci dnes stojíte pred Hospodinom, svojím Bohom: náčelníci vašich kmeňov, vaši starší, vaši hodnostári, všetci muži Izraela,"* všimnite si, že všetci muži Izraela je len jedna z kategórii, *"10 vaše deti, vaše ženy aj cudzinec, ktorý je v tvojom tábore, ..."* a ďalej, vo verši 11-12 je cieľ: *"11 aby si vstúpil do zmluvy s Hospodinom, svojím Bohom, a pod Jeho prísažnú dohodu, ktorú dnes s tebou uzaviera Hospodin, tvoj Boh, 12 aby si ťa dnes ustanovil za ľud a bol ti Bohom"*.

Teda pojem Jeho ľud alebo Boží ľud zahŕňa všetkých, vrátane prišielcov, cudzincov a pohanov, ktorí chceli slúžiť Bohu, no to ešte nie je všetko.

Ďalej je napísané vo verši 13: *"13 No túto zmluvu a túto prísažnú dohodu neuzavieram s vami samotnými,"* teda nielen s tými, ktorí sa vtedy osobne zúčastnili Mojžišovej reči, *"14 ale i s tými, ktorí tu dnes s nami stoja pred Hospodinom, našim Bohom, i s tými, ktorí nie sú tu dnes s nami."*

Ukazuje sa, že táto zmluva, ktorá zahŕňala Desatoro a ďalej knihu zákona, v ktorej sa podrobnejšie vysvetľuje, ako zachovávať tieto prikázania. Táto zmluva bola otvorená pre tých, ktorí sa ešte vtedy ani nenarodili, aby mohli vstúpiť do tej zmluvy. A preto, v každej epoche každé pokolenie mohlo vstupovať. Prorok Izaiáš píše v 56. kapitole: *"synovia cudzincov, ktorí sa pevne držia mojej zmluvy"*, vždy mohli vstupovať.

Vyzerá to tak, že je to verejná ponuka.

Pre všetkých, ktorí chcú. Je napísané: aby milovali Hospodina, ako hovoria v judaizme, pre všetkých, ktorí prišli pod krídla šechiny, Božej slávy. A úplné naplnenie tohto Božieho zámeru: celé ľudstvo voviesť do zmluvy so Sebou, sa udialo vtedy, keď bola uzavretá nová zmluva.

Proroctvo knihy proroka Jeremiáša 31. kapitola hovorí o tom, že Hospodin si želá prikázania, ustanovenia, ktoré boli napísané na text dosiek a do knihy zmluvy, On si želá, aby sa tieto prikázania tak naplno vryli do myšlienok, do vnútra tých, ktorí si prajú uzavrieť zmluvu s Hospodinom, že cieľ bude nakoniec dosiahnutý.

Keď je to zmluva, o čom je tá zmluva? O čom Boh uzavrel zmluvu s týmto ľudom? Hoci je ľud mnohonárodnostný, hoci je to verejne, so všetkými, aj tými po nich a inými: o čom je zmluva? Čo má urobiť Boh a čo majú urobiť títo ľudia, ktorí prijímajú túto zmluvu?

V prvom rade je to samozrejme zmluva o spasení, čo vidno z preambuly: *"Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol ..."*. A židovskí komentátori vždy zdôrazňujú, že vyslobodenie z Egypta prebehlo naraz na dvoch úrovniach.

Samozrejme, že to bolo egyptské otroctvo, teda fyzické obmedzenie, a druhé bolo duchovné obmedzenie, pretože žili v pohanskej zemi a nebolo možné zachovávať Božie prikázania, ako sa má atď.

Preto táto formulácia: *"Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa zachránil z egyptskej zeme, z domu otroctva"* je použiteľná v každom kontexte a v každej dobe, pretože my všetci sme obmedzení fyzickými, materiálnymi okolnosťami, a žiaľ, všetci sa nachádzame v duchovnom otroctve, preto nás Hospodin pozýva vyjsť z toho otroctva. Táto zmluva je v prvom rade o spasení.

On nás na základe tejto zmluvy vyvádza zo zeme obmedzenia, teda dáva nám slobodu.

Áno.

No, keď Izrael prijal tieto prikázania, tento zákon, vidíme, že zákon je prakticky celý zložený z toto nerob, tamto nerob, teda z jedných obmedzení ku druhým, aká je to potom sloboda?

Ježiš Kristus v Evanjeliu Jána 8. kapitole hovorí rovnaké slová: *"poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí"* (Ján 8,32) a jeho poslucháči sa rozhorčujú a hovoria: *"nikdy sme neslúžili nikomu"* (Ján 8,33).

No, po prvé, to nie je pravda, pretože celá história Izraela je o tom: či egyptské otroctvo, potom asýrske otroctvo, potom babylonské, potom Medo-Perzia, potom Grécko, Rím.

Boli podrobení, nedá sa povedať, že neboli otroci.

Samozrejme. Takže v absolútnom zmysle je to nesprávne, a v duchovnom zmysle je to tiež nesprávne. Apoštol Pavol píše a hovorí: ty sa upokojuješ zákonom, ty poznáš Boha, máš prikázania atď., no často prikázania, o ktorých kážeš iným, sám porušuješ.

Teda, v tomto zmysle každý národ v každom čase vždy potrebuje túto zmluvu, pretože v rámci tejto zmluvy Boh oslobodzuje človeka, Boh zachraňuje človeka od hriechu, od nerestí, od zákernosti, od toho života, ktorý v konečnom dôsledku prináša človeku nešťastie.

No, načo potrebujeme pravidlá? Prečo je napísané: nedotýkať sa, zabíjať? Prečo je napísané: zákaz vjazdu? Alebo ako sa hovorí v známej žartovnej parafrázovanej piesni: tam, kde je stavba, nestoj atď., teda nerob to. Prečo? Aby si žil, aby si bol slobodný, pretože, keď to budeš porušovať, nebude sa mať kto tešiť zo slobody.

Dobre, toto je v princípe viac menej jasné, aj obmedzenia, aj zákony. No. Boh nám zo svojej strany ponúka slobodu, vyslobodenie zo závislosti, z otroctva. A čo má človek dať na oplátku podľa tejto zmluvy?

V prvom rade to treba prijať vierou. Keď sa vrátíme k počiatočnej zmluve, ktorá bola uzavretá v kontexte vyslobodenia Izraela z Egypta, tak príkaz bol pomazať krvou obetného baránka veraje a vrchný trám dverí. Teda, uveriť tomu, že ak nepomažeš, zahynieš, pretože v tom momente to ešte nebola realita, teda, bolo treba uveriť, že po prvé, ohrozenie je reálne, a po druhé bolo treba uveriť, že práve tento spôsob, ktorý Všemohúci ponúka, je záchranou.

Myslím si, že po deviatich ranách, ktoré boli predtým, určite nebolo zložité tomu uveriť.

Samozrejme. To isté sa deje aj v našom živote. Každý kto skúšal povedať: my pôjdeme inou cestou a šiel svojou cestou, to v konečnom dôsledku horko oľutoval.

Každý z nás, kto sa ohliadne späť na svoju dlhú alebo krátku cestu, vždy si prizná, že boli chyby, ktoré boli v podstate narušením Božej vôle. A preto je človeka vždy čím motivovať nato, aby povedal: možno už stačí, možno využiješ to, čo Hospodin ponúka.

V 5. knihe Mojžišovej 6,2 sa hovorí, že tieto zákony sú dané nato, aby bolo dobre im a ich synom naveky. Boh dal tento zákon na život, na radosť, na požehnanie. Teda, zo strany človeka bolo treba po prvé prijať túto zmluvu. Áno.

Teda Boh túto zmluvu nikomu nevnučuje, máš slobodnú vôľu: môžeš prijať alebo odmietnuť. A keďže On túto zmluvu nedáva len jednému národu, ale úplne všetkým, teda je to úplne otvorená zmluva, ako sme povedali verejná ponuka, ja môžem prijať, môžem neprijať. Keď prijímam, to znamená, že už prejavujem túto vieru.

Samozrejme. No túto vieru teraz treba prejať. Ako?

Cestou plnenia toho, čo je tam napísané.

No predtým, ako to plniť, viete, Biblia hovorí o existencii 2 kráľovstiev na zemi: Božieho kráľovstva, kráľovstva Krista, kráľovstva svetla a kráľovstva diabla, kráľovstva temnoty.

Človek sa rodí do kráľovstva temnoty, lebo žiaľ, aj po golgotskej obeti, je napísané, že diabol je boh tohto veku. Preto mu patrí zem, ktorú raz klamstvom zabral, no naši prarodičia Adam a Eva mu odovzdali moc nad touto zemou.

Preto, aby sme sa pripojili k tejto zmluve, okrem viery, čo je v podstate vnútorná záležitosť, vnútorná reakcia, je potrebné, a to je veľmi dôležité, treba to potvrdiť nahlas. A je to tak, bez ohľadu nato, či čítame Tóru alebo čítame listy apoštolov.

Pozrime sa napr. do 2. knihy Mojžišovej 24. kapitoly, od verša 3: *"Potom prišiel Mojžiš a rozpovedal ľudu všetky slová Hospodinove i všetky zákony."*

Teda, človek predtým, ako uzavrie zmluvu, sa predtým potrebuje zoznámiť s tým, čo sa chystá podpísať. Samozrejme, existuje aj iný detail na inom mieste, kde sa hovorí: *„Budeme plniť všetko, čo Hospodin povedal.“* A to je tiež správny prístup, je správne takto pristupovať k Hospodinovi.

Takže ľudia nie raz, ale mnoho krát potvrdzujú svoju zmluvu. Na začiatku povedali: áno, prijímame, potom sa začínajú hlbšie ponárať a chápať, že je za tým viac, ako len táto veta a ešte ďalšie veci, a na každej etape samozrejme to môžu prijímať alebo odmietať, správne to chápem?

Správne. A dôležitá je motivácia: vždy si treba pamätať prečo. Pretože Ja som ťa zachránil. Teda, ako ste predtým správne povedali, že predtým už bolo toľko rán, kde jasne videli rozdiel medzi tými, ktorí Bohu dôverujú a nedôverujú, Jeho vôľu plnia a neplnia, teda vtedy už Boha poznali z vlastnej skúsenosti.

Keď prišli k vrchu Sinaj, ako hovorí Hospodin v 2. knihe Mojžišovej 19. kapitole: Ja *"som vás niesol na orlích krídlach a priviedol sem k sebe"*, vy viete, čo som urobil. Vy viete.

Potom to vyzerá zaujímavo, pobil všetkých Egypťanov, vyviedol ich do púšte, chlieb a vodu im dostávajú len nadprirodzenými zázrakmi, vyhlásil túto zmluvu a povedal: Chcete byť so mnou alebo nechcete? Vyzerá to, že tu niet veľmi čo vyberať. Keď nechcete, Ja odídem a vy tu v púšti zahyniete.

No vy sa môžete vrátiť, veď oni sa aj chceli vrátiť.

Kam? Do zničeného Egypta? To bol tiež dosť hlúpy nápad.

V tom momente boli presvedčení, že práve takto treba postupovať. No tá myšlienka, ktorú zdôrazňujete, je veľmi dôležitá. A to je: že Boh dáva človeku dostatok dôkazov Svojej lásky.

No tu vidíte, dá sa to povedať dvojako. Dá sa to zobrať ako dôkaz, že Boh im v praxi ukazuje, že keď sa rozhodneš inak, bude to nezmyselné a smrtiace, a na druhej strane skeptik môže

povedať: prepáčte, Boh im fakticky nedal na výber, pretože aký je to výber, keď na teba namierili pištoľ a hovoria: Chceš? Podpíš.

Samozrejme. To sa deje vtedy, keď sa Božie zákony berú ako niečo svojvoľné, čo si Boh vymyslel a posielal ich zhora. A keď sa berú, ako sú dané v Biblii, kde je napísané: slovom Hospodinovým sú stvorené nebesá, tak Boží zákon je, ako rád hovorím v poslednom čase, vzorec vesmíru, je to odraz vzorca vesmíru.

Teda, Boh hovorí o tom, že ak budeš piť ľadovú vodu, bude ťa bolieť hrdlo. Ak budeš porušovať tieto zákony, takéto budú následky.

Teda, príčinnno-následkové súvislosti, ktorých sa treba vyvarovať.

A nám Boh nedal svoj zákon nedal ako bremeno navyše, ale ako spôsob ochrany. A keď toto človek rozumie, keď začína Bohu dôverovať, a keď to človek prijíma vierou, má povedať tieto slová.

2. kniha Mojžišova 24, 3-4, začal som čítať verš 3: *"3 Mojžiš prišiel a rozpovedal ľudu všetky Hospodinove slová ... Všetok ľud jednohlasne odpovedal: „Budeme plniť všetko, čo Hospodin povedal.“ 4 Potom Mojžiš napísal všetky Hospodinove slová; včasráno vstal, postavil oltár pod vrchom ..."* a ďalej bola prinesená obeť, Mojžiš pokropil krvou knihu zákona a ľud.

Teda, vidíme 3 prvky: prvý je viera, druhý je vyznanie viery. Hneď paralelne spomeniem List Rimanom 10. kapitolu, kde sa píše, ak srdcom veríš, ústami treba vyznávať, pretože kto ústami vyznáva, ten bude spasený. Viera, vyznanie viery t.j. keď človek nahlas prijíma tieto prikázania, a tretie: obeť.

Teda, taký mnohoúrovňový podpis zmluvy zo svojej strany. Hovorili sme, že okrem pozemskej svätyne existuje ešte aj nebeská svätyňa, podľa jej obrazu bola pozemská svätyňa postavená. Existuje taká truhla v nebeskej svätyni? Ak áno, čo je v nej? A vôbec, čo vieme o rozdieloch medzi pozemskou a nebeskou svätyňou?

Podme si pripomenúť na poslednú knihu Svätého písma, knihu Zjavenie 11. kapitolu, verš 19, kde je napísané: *"A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi,"* opäť, chrám je reálny, on existuje, a v ňom podľa knihy Zjavenie neustále prebieha bohoslužba, a od menory po truhlu zmluvy, vidíme všetky súčasti bohoslužby vo svätyni.

"19 A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla Jeho zmluvy v Jeho chráme"

Teda predpokladám, že dôvod, prečo bola v pozemskej svätyni truhla, a v nej bol text zákona, je v tom, že od počiatku zákon existuje na nebi. A v súlade s tým to, čo nám Boh dal tu, to bola kópia. Preto, toto je realita toho chrámu, realita svätyne, realita truhly a realita zmluvy, ktorá je v truhle.

Ako hovoríme: nebo na zemi. On nielenže vybudoval svoj chrám, svoj trón a miesto prebývania, hoci skromné na tejto zemi, ale ešte aj svoj zákon a tie zákony, ktoré vládnu u Neho v ideálnom svete, tam na nebi alebo v raji, On ich chce preniesť tu.

Áno. No ja si myslím, že Jeho ciele sú oveľa väčšieho rozsahu. Nielen nás zoznámiť so zákonmi harmónie vo vesmíre, nielen vyslobodiť nás od minulých hriechov.

Jeho ciele sú v tom, ako sme už krátko hovorili v knihe proroka Jeremiáša 31. kapitole, kde je napísané: *"31 Ajhľa, prichádzajú dni - znie výrok Hospodinov - keď uzavriem novú zmluvu s domom Izraela a s domom Júdu. 33 Svoj zákon vložím do ich vnútra a vpišem im ho do srdca"*.

Boží konečný cieľ spočíva v tom, aby v období novej zmluvy, kedy už bola pravá obeť prinesená, kedy bohoslužba v skutočnej, reálnej svätyni prebieha, aby sa každý, kto uzavrel zmluvu s Hospodinom, stal truhlou zmluvy.

Pretože sa používajú rovnaké slová: "Do truhly vlož zjavenie, ktoré ti dám." (2. Mojžišova 25,16) to je príkaz Mojžišovi vložiť dosky do vnútra truhly, a keď Jeremiáš odovzdáva Božie slová: Ja vložím Svoje zákony do ich srdc. Teda, sme povolaní stať sa truhlou, kedy je Boží zákon natoľko v našom vnútri, natoľko sme ním nasiaknutí, že Boh môže vládnuť v nás.

A ako potom chápať verše z novej zmluvy, ktoré hovoria, že vy ste *"chrámom Svätého Ducha, ktorý je vo vás"* (1. list Korinským 6,19), teda, môžeme byť zároveň chrámom aj truhlou? Jedna vec je chrám, druhá vec je skrinka v chráme.

Áno. Keď sa pozrieme na časti chrámu, je tam nádvorie, svätyňa a svätyňa svätých. A keď urobíme analógiu, keďže Sväté písmo naozaj hovorí, že sme chrámom, tak v takom prípade máme telo, dušu a ducha.

A vedci spájajú nádvorie s telom, svätyňu s dušou a svätyňu svätých s duchom. Duch človeka je jadrom ľudskej podstaty, a tam, do mysle, do podstaty človeka, do jadra sa vkladá Boží zákon. A potom sú všetky naše myšlienky, slová a konanie odrazom toho.

Teda, "čím je srdce preplnené, to hovoria ústa" (Matúš 12,34), keď je to všetko vo vnútri. Dobré, a je nejaký duchovný zmysel v tom, že v pozemskej svätyni bola truhla zmluvy uložená tam vo vnútri, no aby sa k nej bolo možné dostať, bolo treba najskôr prejsť popri obetnom oltári, popri medenom mori, o ktorom sme hovorili a prejsť cez dve opony, a popri ďalších veciach, tam bol ešte jeden oltár, načo treba túto cestu, nedá sa nejako jednoduchšie?

Všetko v živote sú samo o sebe procesy, ktoré spolu navzájom súvisia, s príčinnonásledkovým prístupom k realite. Preto nie je možné stať sa truhlou, teda stelesňovať a realizovať Božie prikázania tak, aby Božia sláva, šechina, prestupovala človeka a odrážala sa z neho, keď po prvé neprejdeme obetný oltár, odpustenie hriechov, keď neprejdeme

umývanie, pokropenie krvou, keď sa každý deň nenapíňame Hospodinovým svetlom, čo je menora ...

Ved', pred Edenom to bolo oveľa jednoduchšie, tam bol vchod, tam bol obetný oltár a tam bola šechina. Neboli tam žiadne opony, pričom dve.

Žiaľ, máme veľmi málo informácií, ako vtedy prebiehala bohoslužba. Z 1. knihy Mojžišovej 3.-4. kapitoly môžeme len povedať, že táto bohoslužba existovala. A keď budeme pozorne študovať terminológiu, tak Mojžiš zámerne v 1. knihe Mojžišovej 2.-4. kapitole používa chrámovú terminológiu, keď opisuje Eden, keď opisuje vchod do Edenu a cherubínov.

Tak mimochodom, slovo cherubín sa u nás berie ako jednotné číslo a v origináli je množné číslo, teda boli tam minimálne dvaja cherubíni. Teda, z napísaného je zrejmé, že tam bol chrám. A aká bola bohoslužba, akými etapami prechádzali ľudia, ktorí sa tam klaňali, nevieme posúdiť.

No, čo môžeme presne vedieť je, že keďže originál je v nebi, tak vo všetkých obdobiach dejín Boh dosahoval práve ten ideál. Tento ideál bol uzákonený a plne opísaný až v období Mojžiša.

No keď Boh už vtedy plánoval novú zmluvu s tým, aby toto všetko zapísal do srdca človeka, prečo sa to neurobilo od samého začiatku? Prečo to bolo najskôr treba napísať na kamenné dosky, prečo sa to hneď neurobilo a nebol vložený celý zákon do srdca človeka, aby sa vyhlo starej zmluve, o ktorej Pavol hovorí, že je v princípe nedokonalá a nemohla urobiť nikoho dokonalým.

Viete Andrej, v tom období boli ľudia, u ktorých bol zákon vpísaný do srdca. 5. kniha Mojžišova 30. kapitola, verše 11-14: *"11 Lebo toto prikázanie, ktoré ti dnes dávam".* A predtým sa používa množné číslo: príkazy a ustanovenia, zákony atď. Teda, hovorí o prikázaniach ako o Tóre, o celej zbierke Božích prikázaní.

"11 Lebo toto prikázanie, ktoré ti dnes dávam, nie je pre teba ani nedostupné ani ďaleké. 12 Nie je v nebi, aby si smel povedať: Kto vystúpi kvôli nám do neba, aby nám ho zniesol a dal ho počuť, že by sme ho mohli plniť? 13 Ani nie je za morom ... " atď. *"14 Lebo to slovo je veľmi blízko teba: je v твоjich ústach a v tvojom srdci, aby si ho plnil."*

No žiaľ, množstvo ľudí, ktorí už vtedy dosiahli Boží cieľ, bolo malé. Keď predpovedal proroctvo o novej zmluve, Hospodin hovorí: vy ste túto moju zmluvu narušili, preto ju potrebujem obnovovať. Teda, v každom období to bolo dosiahnuteľné.

Povedzme, že obnovenie zmluvy prebiehalo s takou pozoruhodnou pravidelnosťou.

No na druhej strane, našťastie, pretože Boh, ako hovoria na západe, Boh je Bohom druhej šance alebo Bohom mnohých šancí, teda On naozaj dáva človeku ďalšiu šancu mnoho a mnohokrát, kým si to človek želá.

Takto sme od truhly prišli k zmluve alebo k zákonu v srdci. Keby tieto prikázania ľudia prijímali do svojho srdca a života, svet by bol úplne iný. A možno by nebolo treba veľa z toho, čo sa deje na tomto svete.

Milí priatelia, ďakujeme, že ste boli s nami po celý ten čas, najhlavnejšie nie je ani tak zariadenie svätyne, ktoré študujeme, ako to, k čomu nás to privádza: k tomu, čo je vo vnútri v našom srdci. Vitalij, ďakujem vám za túto zaujímavú reláciu.

Ďakujem Andrej.

Preložené a natitulkované so súhlasom www.3angels.ru.

